

EUROPAPARLAMENTET

1999

2004

Plenarhandling

4 februari 2003

B5-0102/2003

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av kommissionens uttalande

ingivet i enlighet med artikel 37.2 i arbetsordningen

av Danielle Auroi, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Carlos Bautista Ojeda, Eurig Wyn, Giorgio Celli, Monica Frassoni, Jillian Evans, Camilo Nogueira Román, Bart Staes, Alain Lipietz, Nelly Maes och Didier Rod

för Verts/ALE-gruppen

om WTO:s jordbruksförhandlingar

Europaparlamentets resolution om WTO:s jordbruksförhandlingar

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina resolutioner av den 13 mars, 25 oktober och 13 december 2001 om WTO-förhandlingarna,
- med beaktande av sin resolution av den 7 november 2002 (B5-0563/2002) om halvtidsöversynen av Agenda 2000,
- med beaktande av kommissionens förslag till rättsakter av den 21 januari 2003 om halvtidsutvärderingen av den gemensamma jordbrukspolitiken (KOM(2003) 6-12),
- med beaktande av kommissionens förslag till former för WTO:s jordbruksförhandlingar, som antogs av rådet (allmänna frågor) den 27 januari, och följande skäl:
 - A. Jordbrukspolitiken måste tas upp på ett särskilt och ingående sätt i handelsförhandlingarna eftersom den påverkar livsmedelsförsörjningen för varje land och dess invånare och rör frågor om livsmedelssäkerhet och hållbar användning av naturtillgångar och landskap och skyddet av dessa.
 - B. Med tanke på att svälten alltjämt ökar i många delar av världen får handelsavtal inom jordbruket inte på något sätt inkräkta på människors rätt att försörja sig och att ha tillgång till mark, vatten, utsäde och andra grundläggande naturtillgångar.
 - C. Jordbruksförhandlingar får inte innebära att utvecklingsländerna pressas att öppna sina marknader för import av jordbruksprodukter. Industrieländerna måste upphöra med exportsubventioner och andra former av prisdumpning som har förstört lokala och regionala marknader och självförsörjande jordbruk i många delar av världen.
 - D. Utvecklingsländerna är därför i hög grad beroende av EU:s och Förenata staternas internationella handelspolitik, och resultaten av de förslag till förhandlingsformer som finns i nuläget är av stor betydelse för dessa länders vilja att förhandla om återstoden av det så kallade *single undertaking*-paketet från Doha.
 - E. EU bör omedelbart upphöra med alla former av prisdumpning. Det yttre skyddet bör stärkas ytterligare och innefatta de icke handelsrelaterade frågor som tas upp i kommissionens förhandlingsförslag. En överenskommelse bör nås om ett tydligt definierat ramverk för samhällets stöd till ett diversifierat och mångfunktionellt jordbruk.
 - F. EU är världens största importör av jordbruksprodukter, huvudsakligen från utvecklingsländer, och bör som sådan göra större ansträngningar för att förbättra

avkastningen i de fattigaste utvecklingsländerna genom att bidra till en diversifierad produktion och en ökad export av lokalt tillverkade och högt förädlade varor till EU.

1. Europaparlamentet uppmärksammar kommissionens förslag till former för WTO:s jordbruksförhandlingar, som antagits av rådet (allmänna frågor).
2. Europaparlamentet välkomnar förslagetets allmänna målsättningar, i synnerhet vad gäller inrättandet av ett rättvist och marknadsorienterat system och främjandet av en hållbar landsbygdsutveckling liksom rätten att driva och stödja en jordbruksmodell som bygger på miljöskydd, livsmedelsäkerhet samt utveckling och sysselsättning på landsbygden.
3. Europaparlamentet kritiserar emellertid det faktum att inkomsterna för merparten av EU:s jordbrukare kraftigt sjunker eftersom marknadspriserna inte täcker deras produktionskostnader, samtidigt som ett litet antal tillverkningsindustrier och detaljhandlare samlar på sig en allt större del av de allmänna medlen. Parlamentet framhåller därför att förhandlingspaketet måste lämna utrymme för sådana former av jordbruksstöd som bygger på sociala kriterier och på den så kallade *cross compliance*-principen. Parlamentet betonar i detta sammanhang att en delvis frikopplad stödordning endast kan fungera i kombination med en särskild form av kvalificerat yttre skydd och en begränsad reglering av den inre marknaden.
4. Europaparlamentet framhåller att ytterligare tillgång till EU:s foder- och livsmedelsmarknader inte automatiskt innebär förbättrade inkomster för utvecklingsländerna och deras mest utsatta befolkningsgrupper. Parlamentet pekar på marknadsmakten hos några få multinationella företag som bedriver industriproduktion av exempelvis kyckling, fläskkött och räkor i utvecklingsländer, varor som sedan exporteras till industriländer, ofta till dumpade priser och utan hänsyn till miljö- eller livsmedelssäkerhetskrav.
5. Europaparlamentet betonar att de beslut som antagits om reformen av den gemensamma jordbrukspolitikerna och den pågående halvtidsöversynen måste bli ett väsentligt inslag i EU:s förhandlingsstrategi, i synnerhet den planerade övergången från marknadsinterventioner och exportsubventioner till investeringar i landsbygdsutveckling och kvalitetsproduktion. Parlamentet varnar för att reformen utan en väsentlig ökning av samhällets bidrag till landsbygdens infrastruktur, direkt marknadsföring och kvalitetsproduktion kommer att få ytterligare negativa konsekvenser för lantbrukarnas inkomster och sysselsättningen på landsbygden.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att verka för att icke handelsrelaterade frågor tas upp i förhandlingsformerna, exempelvis sysselsättning som en del av landsbygdens utveckling, målen om ett förebyggande konsumentskydd och obligatorisk märkning samt miljöskydd, folkhälsa och djurskydd. Om enighet inte kan nås om att fullt ut inbegripa dessa frågor i jordbrukspolitikerna bör inga ytterligare initiativ tas för att ge tillträde till EU:s marknader.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att hjälpa utvecklingsländerna att få till stånd särskilda skyddsavtal för tryggheten av livsmedelsproduktionen, även i

självförsörjande jordbruk, samt ett särskilt skydd för småbönder och deras lokala marknader. Europaparlamentet välkomnar förslaget om en så kallad *food security box* för utvecklingsländernas livsmedelsförsörjning och uppmanar kommissionen att gå vidare med översynen av *de minimis*-regeln för att tillåta inhemskt stöd till livsmedelsförsörjning och ett diversifierat jordbruk.

8. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtagande att finansiera och genomföra riktat tekniskt bistånd för att främja en hållbar landsbygdsutveckling i utvecklingsländerna. Parlamentet framhåller det prioriterade behovet av utbildning och bättre tillgång till mark och naturresurser för de mest utsatta delarna av befolkningen. Parlamentet betonar att detta tekniska bistånd företrädesvis skall vara avsett för åtgärder som främjar livsmedelsförsörjningen i de berörda länderna eller regionerna.
9. Europaparlamentet anser att EU bör inta en strikt hållning gentemot det förstärkta jordbruksstöd som Förenta staterna nyligen infört genom jordbrukslagen (farm bill) från 2002. När det gäller Blair House-avtalet och EU:s underskott på växtproteiner måste förhandlingarna beröra den rådande obalansen i marknadsandelar och även ta hänsyn till en förbättrad växtföljd inom EU. Parlamentet framhåller att EU måste försvara sin rätt att sätta upp kriterier för försiktighetsåtgärder inom livsmedelssäkerhet och normer för konsumentskydd, i synnerhet beträffande godkännande, märkning och spårbarhet av genetiskt modifierade organismer (GMO) samt livsmedel och foder som härletts ur sådana organismer.
10. Europaparlamentet menar att konsumenterna, inklusive lantbrukarna, måste ha rätt att få veta hur livsmedlen och fodret har producerats och att märkning är särskilt viktig i detta avseende. Parlamentet anser att WTO:s bestämmelser inte på ett oskäligt sätt får begränsa möjligheten till frivilliga eller obligatoriska märkningssystem. Parlamentet är vidare av uppfattningen att allmänheten alltmer oroas av de etiska konsekvenserna av produktionsmetoderna, exempelvis vad gäller djurskydd och produktionens betydelse för klimatförändringarna och energianvändningen, och att denna oro bör tas upp i förhandlingarna.
11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaterna, WTO, WHO, FAO och FN:s generalsekreterare.